

Sygn. akt I ACa 1650/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Markiewicz

Sędziowie: SA Edyta Mroczek (spr.)

SO (del.) Anna Błażejczyk

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Dzieciołowska

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w G.

przeciwko " (...), - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i Spółka" spółce komandytowej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 20 sierpnia 2013 r.

sygn. akt XVI GC 226/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od " (...), - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i Spółka" spółki komandytowej w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej w G. kwotę (...) (trzy tysiące pięćset osiemdziesiąt dwa) złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

I A Ca 1650/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie z powództwa (...) spółka akcyjna w G. przeciwko (...), - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i Spółka" spółka komandytowa w W. umorzył postępowanie co do kwoty 44.728,28 zł oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 75.306,41 zł wraz z ustawowymi od kwot i dat szczegółowo wskazanych w wyroku, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił, ustalił opłatę na kwotę 5402 zł oraz orzekł o kosztach postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, że strony zawarły w dniu 16.06.2008 r. porozumienie o współpracy w zakresie Elektronicznej Wymiany Danych, które definiowało podstawowe zasady organizacyjne i techniczne dotyczące uruchomienia i funkcjonowania systemu elektronicznej wymiany danych pomiędzy stronami, w ramach ogólnych zasad handlowych zawartych w umowie o współpracę handlową. Strony zaakceptowały wystawianie i przesyłanie faktur w formie elektronicznej, a także ich przechowywanie (art. 1.1-1.3). Odbiorca wysłać miał potwierdzenie otrzymania komunikatu (...) (art. 1.6). Strony zgodziły się traktować wszystkie wiadomości przesyłane w systemie (...) jako

obowiązujące i przyznały im taki sam status, jak informacjom przesyłanym w pisemnej formie dokumentu, za wyjątkiem przypadków, w których może być udowodnione, że wiadomość (...) jest uszkodzona w wyniku błędu technicznego urządzenia, systemu lub linii przesyłowej oraz gdy prawo zastrzega zachowanie formy szczególnej (art. 4.1). Zgodnie z załącznikiem nr(...), odbieranie dokumentów (...), tj. elektronicznego komunikatu Faktura, po stronie zamawiającego odbywało się na bieżąco.

W dniu 30.12.2008 r. pomiędzy (...), jako zamawiającym, a(...), jako dostawcą, doszło do zawarcia kolejnej umowy o współpracę handlową nr (...), która regulowała zasady współpracy handlowej w zakresie dostaw towarów realizowanych przez dostawcę do placówek lub magazynu zamawiającego (pkt 1.1). Umowa została zawarta na czas nieokreślony i weszła w życie z dniem 1.01.2009 r. (pkt 3.15). Zgodnie z załącznikiem nr(...), dostawy towarów miały być realizowane przez powoda zgodnie z zamówieniem przesyłanym w formie pliku danych w systemie (...) lub faksem (pkt 3). Dokumentem dostawy do placówki handlowej (...) lub magazynu miał być dokument(...) lub list przewozowy, którego elementy określono w punktach 35-37. W sytuacji, gdyby strony uzgodniły odbiór zamówionych towarów z rampy powoda w systemie dostaw (...), dokumentem dostawy miał być list przewozowy wraz z dołączonym do niego dokumentem (...) (pkt 38-39). Podstawą do uznania przez dostawcę braków ilościowych lub jakościowych stwierdzonych przez zamawiającego przy przyjęciu towaru od dostawcy w opakowaniach zbiorczych miał być dokument reklamacyjny sporządzony przez zamawiającego po zbadaniu jakości towaru i zawartości opakowań zbiorczych (pkt 45). Dostawca był zobowiązany rozpatrzyć reklamację zamawiającego w terminie 7 dni od daty otrzymania dokumentu reklamacyjnego (pkt 49). Niezajęcie przez dostawcę żadnego stanowiska wobec zgłoszonej reklamacji w tym terminie traktowane miało być przez zamawiającego jako jej uwzględnienie w całości (pkt 52). Zgodnie z załącznikiem nr (...), terminem płatności za dostawy był pierwszy wtorek po upływie okresu obliczeniowego określonego w załączniku nr (...), z zastrzeżeniem, że okres obliczeniowy w każdym przypadku kończyć się miał nie wcześniej niż z upływem 10 dni roboczych od dostarczenia zamawiającemu faktury VAT lub faktury korygującej VAT spełniającej wymogi określone w punktach 23-27 tego załącznika. Okres obliczeniowy liczony miał być od dnia następnego po dniu dostawy. Jeżeli termin płatności miałby przypaść w dniu wolnym od pracy, wtedy przypaść miał w pierwszym dniu roboczym po dniu wolnym od pracy (pkt 20). W przypadku, gdyby faktura nie spełniała wymagań określonych w punktach 23-27, w szczególności, gdyby którakolwiek z cen podanych na fakturze była niezgodna z ceną obowiązującą według zamówienia lub gdy ilości towarów podanych na fakturze nie były zgodne z ilościami faktycznie dostarczonymi, nastąpić miała odmowa zapłaty całej faktury, a dostawca pozostawał w zwłoce z wystawieniem prawidłowej faktury. W przypadku otrzymania od zamawiającego pisemnej informacji o różnicach na fakturze w stosunku do danych dotyczących dostawy u pozwanego, powód był zobowiązany do wyjaśnienia tych różnic na piśmie i przesłania pozwanemu tej informacji w terminie 10 dni od otrzymania tej informacji (pkt 28). Płatność na rzecz dostawcy następować miała na podstawie otrzymanej faktury spełniającej wymogi określone w umowie, a za dokonanie płatności przyjmowało się datę złożenia polecenia przelewu przez zamawiającego lub agenta płatności (pkt 30). Formą dostarczenia faktur w formie papierowej za dostawy miała być przesyłka dostarczana pod adres zamawiającego, z tym, że w związku z wprowadzonym w grupie M. (...), do której należy pozwany, systemem elektronicznej wymiany dokumentów (...) wymagane było od powoda wdrożenie właściwych procedur i przystosowanie systemów informatycznych dla umożliwienia takiej wymiany. Wymianę (...) uznawało się za rozpoczętą, gdy dostawca wysyłał do zamawiającego wszystkie faktury w systemie (...) (pkt 34, 42). Zgodnie z załącznikiem nr(...) „Porozumienie o warunkach handlowych”, okres obliczeniowy za dostawy został określony na 45 dni. Analogiczny okres został ustalony w załączniku nr(...)obowiązującym od dnia 1.01.2010 r.

W toku współpracy powód dostarczał pozwanemu towary, w związku z czym wystawił m.in. następujące faktury VAT:

- (...)R. z dnia 16.11.2010 r. na kwotę 944,77 zł, z terminem płatności do dnia 31.12.2010 r. (k. 90-91), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 25.11.2010 r. (k. 337),
- (...)R. z dnia 30.03.2011 r. na kwotę 3.024,57 zł, z terminem płatności do dnia 14.05.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w tym samym dniu (k. 92-93), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 14.04.2011 r. (k. 338),

- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 140,22 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r. (k. 94), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 339),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 70,11 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w tym samym dniu (k. 95-96), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 339),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 140,22 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w tym samym dniu (k. 97-98), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 339),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 70,11 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w tym samym dniu (k. 99-100), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 340),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 70,11 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r. (k. 101-102), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 340),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 140,22 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w tym samym dniu (k. 103-104), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 340),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 70,11 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w tym samym dniu (k. 105-106), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 341),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 140,22 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w tym samym dniu (k. 107-108), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 341),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 140,22 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w tym samym dniu (k. 109-110), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 341),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 140,22 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w tym samym dniu (k. 111-112), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 342),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 140,22 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w tym samym dniu (k. 113-114), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 343),
- (...)R. z dnia 29.04.2011 r. na kwotę 280,44 zł, z terminem płatności do dnia 13.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 2.05.2011 r. (k. 115-116), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 344),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 7.449,45 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 9.05.2011 r. (k. 117-119), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 345),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 7.651,17 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 7.05.2011 r. (k. 120-122, 218), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 346),

- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 21.478,60 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) (k. 123-125), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 347),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 10.670,00 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 9.05.2011 r. (k. 126-128), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 347),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 10.143,93 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 10.05.2011 r. (k. 129-131), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 347),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 7.051,29 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 16.05.2011 r. (k. 132-133, 225), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 347),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 5.279,73 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar został wysłany w ramach listu przewozowego nr (...), pozwany odmówił jego przyjęcia (k. 134-135), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 348),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 5.279,73 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 10.05.2011 r. (k. 136-137), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 348),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 5.279,73 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) (k. 138-139), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 349),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 5.207,77 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 11.05.2011 r., z dopiskiem „palety nie spełniają wymogów palet typu euro” (k. 140-141), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 350),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 7.149,89 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 11.05.2011 r. (k. 142-143), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 350),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 10.143,93 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 11.05.2011 r. (k. 144-146), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 350),
- (...)R. z dnia 2.05.2011 r. na kwotę 10.373,21 zł, z terminem płatności do dnia 16.06.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 11.05.2011 r. (k. 147-149), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 12.05.2011 r. (k. 350),
- (...)R. z dnia 19.05.2011 r. na kwotę 457,56 zł, z terminem płatności do dnia 3.07.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 18.05.2011 r. (k. 150-151), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 24.05.2011 r. (k. 351),
- (...)R. z dnia 19.05.2011 r. na kwotę 137,76 zł, z terminem płatności do dnia 3.07.2011 r. (k. 152), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 24.05.2011 r. (k. 352),
- (...)R. z dnia 20.05.2011 r. na kwotę 236,16 zł, z terminem płatności do dnia 4.07.2011 r., towar został dostarczony (k. 153), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 24.05.2011 r. (k. 353),

- (...)R. z dnia 20.05.2011 r. na kwotę 6.183,16 zł, z terminem płatności do dnia 4.07.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 21.05.2011 r. (k. 154-155, 228), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 24.05.2011 r. (k. 354),
- (...)R. z dnia 26.05.2011 r. na kwotę 965,06 zł, z terminem płatności do dnia 10.07.2011 r. (k. 156), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 1.06.2011 r. (k. 355),
- (...)R. z dnia 7.06.2011 r. na kwotę 907,67 zł, z terminem płatności do dnia 22.07.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 6.06.2011 r. (k. 157-158), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 11.06.2011 r. (k. 356),
- (...)R. z dnia 8.06.2011 r. na kwotę 437,88 zł, z terminem płatności do dnia 23.07.2011 r. (k. 159), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 11.06.2011 r. (k. 357),
- (...)R. z dnia 8.06.2011 r. na kwotę 437,88 zł, z terminem płatności do dnia 23.07.2011 r. (k. 160), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 11.06.2011 r. (k. 358),
- (...)R. z dnia 17.06.2011 r. na kwotę 592,37 zł, z terminem płatności do dnia 1.08.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 16.06.2011 r. (k. 161-162), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 18.06.2011 r. (k. 359),
- (...)R. z dnia 17.06.2011 r. na kwotę 872,81 zł, z terminem płatności do dnia 1.08.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 16.06.2011 r. (k. 163-164), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 18.06.2011 r. (k. 359),
- (...)R. z dnia 17.06.2011 r. na kwotę 482,16 zł, z terminem płatności do dnia 1.08.2011 r., towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 16.06.2011 r. (k. 165-166), faktura dostarczona pozwanemu w systemie (...) w dniu 18.06.2011 r. (k. 360).

Faktury były dostarczane pozwanemu drogą elektroniczną, przy wykorzystaniu systemu elektronicznej wymiany danych (...) spółka akcyjna w K., o nazwie C. (...) C., (...) i C. (...) Archiwum. Na wdrożenie tego systemu należała sieć (...). Dane, które zawierała faktura, były eksportowane przez informatyka, zapisywane w odpowiednim formacie za pomocą programu C. (...) C., przesyłane do aplikacji sieciowej C. (...) Web i ta aplikacja dostarczała dokumenty elektroniczne do odbiorcy. Po wysłaniu powód otrzymuje potwierdzenie dostarczenia. To potwierdzenie wraz z kopią dokumentu jest zapisywane w aplikacji C. (...) Archiwum, które powód może jedynie przeglądać, nie może w nim nic zmieniać, a dane są przechowywane na serwerach C. przez okres wymagany przez ustawy podatkowe. Zdarzały się sytuacje, że faktury w tej transmisji za pomocą systemu (...) były odrzucane, informatyk dostawał mailem informację o odrzuceniu, do jednej faktury był jeden mail. Wówczas ustalał przyczynę odrzucenia, błąd był usuwany i była kolejna próba wysłania, tym razem udana. Nie było przypadku, aby jakaś faktura nie została doręczona pozwanemu.

W odniesieniu do części faktur pozwany wystawił noty księgowe z tytułu braków ilościowych:

- w dniu 3.04.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 146,12 zł, z powodu niedostarczenia 12 sztuk „pontonu Ż.” (k. 221-224),
- w dniu 7.04.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 76,01 zł, z powodu niedostarczenia 24 sztuk „kółka nadmuchiwanego F. N.” (k. 225-227),
- w dniu 16.04.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 29,52 zł, z powodu dostarczenia 8 zamiast 10 sztuk „zestawu L.” (k. 197-202),
- w dniu 15.06.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 265,68 zł, z powodu niedostarczenia 12 sztuk „rękawków F.”, 18 sztuk „kółka nadmuchiwanego M. M.” i 12 sztuk „kółka T. (...) cm” (k. 209-212),

- w dniu 15.06.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 46,74 zł, z powodu niedostarczenia 2 sztuk „basenu nadmuchiwanego J. T.” (k. 218-220),
- w dniu 15.06.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 132,84 zł, z powodu niedostarczenia 12 sztuk „deski nadmuchiwanej O. (k. 203-208),
- w dniu 15.06.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 109,96 zł, z powodu niedostarczenia 12 sztuk „kółka nadmuchiwanego F. N.” i 18 sztuk „kółka nadmuchiwanego przezroczystego” (k. 250-256),
- w dniu 15.06.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 109,96 zł, z powodu niedostarczenia 12 sztuk „kółka nadmuchiwanego F. N. i 18 sztuk „kółka nadmuchiwanego przezroczystego” (k. 239-243),
- w dniu 15.06.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 381,30 zł, z powodu niedostarczenia 12 sztuk „rękawków F.”, 12 sztuk „rękawków S.-2-S.”, 2 sztuk „basenu dmuchanego z fontanną P.” i 12 sztuk „rękawków z delfinami”(k. 228-231),
- w dniu 15.06.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 369,00 zł, z powodu niedostarczenia 15 sztuk „torby podróżnej” (k. 213-217),
- w dniu 24.06.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 241,08 zł, z powodu niedostarczenia 2 sztuk „basenu nadmuchiwanego D. B.” (k. 244-249),
- w dniu 24.06.2011 r. do faktury VAT nr (...) na kwotę 482,16 zł, z powodu niedostarczenia 4 sztuk „basenu nadmuchiwanego D. B.” (k. 234-238).

Pismem z dnia 23.02.2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwot objętych ww. fakturami – w terminie 5 dni od daty otrzymania wezwania. Ponieważ jednak (...) nie uiścił tej kwoty, spółka (...) wystąpiła z niniejszym powództwem.

W dniu 24.07.2012 r. pozwany uiścił na rzecz powoda kwotę 44.728,28 zł, wskazując, że dokonuje tego tytułem zapłaty za faktury VAT: nr (...) na kwotę 70,11 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 70,11 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 70,11 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 280,44 zł, nr (...)R. na kwotę 21.478,60 zł, nr (...)R. na kwotę 5.279,73 zł, nr (...)R. na kwotę 5.279,73 zł, nr (...)R. na kwotę 5.207,77 zł, nr (...)R. na kwotę 7.149,89 zł, nr (...)R. na kwotę 457,56 zł, nr (...)R. na kwotę 236.16 zł i nr (...)R. na kwotę 872,81 zł.

Pismem procesowym z dnia 1.10.2012 r. powód cofnął pozew w stosunku do pozwanego co do kwoty 44.728,28 zł, podtrzymując powództwo w pozostałym zakresie oraz co do kosztów procesu. **Wobec powyższego postępowanie co do tej kwoty podlegało umorzeniu, w związku z czym o orzeczono jak w punkcie I sentencji.**

Sąd Okręgowy wskazał, że łącząca strony umowa o współpracę handlową nr (...) z dnia 30.12.2008 r., miała charakter ramowej umowy sprzedaży w rozumieniu art. 535 k.c., konkretyzowanej umowami zawieranymi w wyniku poszczególnych dostaw towarów.

Roszczenie powoda wynikało z 38 faktur VAT opiewających na łączną kwotę 130.380,66 zł, wystawionych z tytułu sprzedaży pozwanemu towarów w ramach powyższej umowy.

Odnosząc się do zarzutów strony pozwanej dotyczących niewykazania przez powoda faktu dostarczenia towaru objętego tymi fakturami i faktu doręczenia tychże faktur Sąd uznał je za bezpodstawne. Wskazał, że w dniu 24.07.2012 r. pozwany uiścił na rzecz powoda przelewem kwotę 44.728,28 zł, a w specyfikacji płatności do tego przelewu wymienione zostały następujące faktury VAT objęte żądaniem pozwu: nr (...) na kwotę 70,11 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 70,11 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 70,11 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 280,44 zł, nr (...)R. na kwotę 21.478,60 zł, nr (...)R. na kwotę 5.279,73 zł, nr (...)R. na kwotę 5.279,73 zł, nr (...)R. na kwotę 5.207,77 zł, nr (...)R. na kwotę 7.149,89 zł, nr (...)R. na kwotę 457,56 zł, nr (...)R. na kwotę 236.16

zł, nr (...)R. na kwotę 872,81 zł. Zatem już chociażby z tej przyczyny oczywistym było, że towar objęty tymi fakturami został dostarczony przez powoda do hal (...), jako że pozwany nie próbował podnosić, aby płatność ta stanowiła bezpodstawne wzbogacenie powoda, a więc że pozwany zapłacił za towar, który de facto nie został dostarczony. Takie twierdzenie byłoby zresztą zupełnie nielogiczne, skoro w specyfikacji wymieniono aż 18 faktur VAT. Nie sposób więc uznać, aby była to pomyłka.

Ponadto z materiału dowodowego wynikało, że:

- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 29.04.2011 r. (k. 95-96),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 29.04.2011 r. (k. 97-98),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 29.04.2011 r. (k. 99-100),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 29.04.2011 r. (k. 103-104),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 29.04.2011 r. (k. 105-106),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 29.04.2011 r. (k. 107-108),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 29.04.2011 r. (k. 109-110),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 29.04.2011 r. (k. 111-112),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 29.04.2011 r. (k. 113-114),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 2.05.2011 r. (k. 115-116),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) (k. 123-125),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 10.05.2011 r. (k. 136-137),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) (k. 138-139),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 11.05.2011 r. (k. 140-141),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 11.05.2011 r. (k. 142-143),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 18.05.2011 r. (k. 150-151),
- w ramach fv nr (...)R. towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 16.06.2011 r. (k. 163-164).

W odniesieniu do tych 17 faktur (z 18 zapłaconych w dniu 24.07.2012 r.) zostały przedstawione listy przewozowe, dokumentujące dostarczenie towarów pozwanemu, na których znajdowały się na podpisy odbiorcy z pieczętką (...), a fakt zapłaty za nie dodatkowo potwierdza prawidłowe wykonanie umowy w tym zakresie przez powoda.

Na liście przewozowym nr (...) (fv nr (...)R.) znalazł się dopisek, że „palety nie spełniają wymogów palet typu euro”, jednak nie wpływa to na wykonanie umowy co do dostarczenia towaru wskazane w fakturze VAT. W listach przewozowych nr (...) (fv nr (...)R.) i nr (...) (fv nr (...)R.) nie zostały wskazane przez odbiorcę daty odbioru towarów, jednak jak wynika z dokumentów pozostałych dostaw, towary były dostarczane w przeciągu 9 dni od wystawienia faktury VAT i czas ten jest wystarczający na wykonanie tego typu czynności. Poza tym towar objęty fakturami z tego samego dnia, a wysłany za pośrednictwem przewoźnika, był niemal zawsze dostarczany w jednym określonym dniu. Zatem towar objętymi tymi dwoma listami przewozowymi i fakturami musiał zostać doręczony najpóźniej w dniu 11.05.2011 r. Pozwany nie podnosił, aby nastąpiło opóźnienie w dostawach i że z tego tytułu żądał lub zamierza żądać kar umownych, do czego był uprawniony na podstawie § 13 pkt b załącznika 1.2 do umowy o współpracę handlową. Ponadto wszystkie faktury zostały dostarczone w ramach systemu (...) i w odniesieniu do tych faktur, co do których pozwany miał jakiegokolwiek wątpliwości, znajdują się one w stanie „oczekiwania na korektę”. Poza tym, jeżeli pozwany twierdził, że dokonując zapłaty w dniu 24.07.2012 r. dochował umownych terminów płatności, które były uzależnione od dostarczenia mu towaru i faktury, to powinien okoliczność tę wykazać, zgodnie z zasadą ciężaru dowodu (art. 6 k.c.).

Powyższe rozważania mają zastosowanie również co do faktury nr (...), co do której, nie został przedłożony list przewozowy, a towar nią objęty został dostarczony pozwanemu najpóźniej w dniu 24.05.2011 r., gdyż w tym dniu została mu doręczona ta faktura. Wszystkie w/w 18 faktur zostało zaksięgowane przez (...), co również świadczy o dostarczeniu towaru przez powoda.

W odniesieniu do pozostałych faktur VAT, to powód, pomimo spoczywającego na nim ciężaru dowodu (art. 6 k.c.), nie wykazał faktu dostarczenia pozwanemu towarów objętych następującymi fakturami VAT: nr (...) na kwotę 944,77 zł, nr (...)R. na kwotę 140,22 zł, nr (...)R. na kwotę 70,11 zł, nr (...)R. na kwotę 5.279,73 zł, nr (...)R. na kwotę 137,76 zł, nr (...)R. na kwotę 965,06 zł, nr (...)R. na kwotę 437,88 zł, nr (...)R. na kwotę 437,88 zł.

Listy przewozowe zostały przedłożone jedynie w przypadku faktur nr (...). Pierwszej dotyczył list przewozowy nr (...), zaś drugiej list przewozowy nr (...). Jednak na pierwszym liście przewozowym brak jest podpisu odbiorcy lub innego oznaczenia świadczącego o doręczeniu towarów pozwanemu, zaś na drugim liście przewozowym znalazł się zapisek: „Odmowa przyjęcia całej dostawy z innych przyczyn”. Świadczy to o tym, że towar objęty tymi dwiema fakturami i tymi listami przewozowymi nie został wydany (...). W odniesieniu do pozostałych faktur powód nie przedłożył ani listów przewozowych, ani innych dowodów wydania towarów pozwanemu. Jedynie w przypadku pierwszej z faktur został przedłożony dokument wydania WZ- (...)/R., jednak nie zawierał on żadnego podpisu, nawet przedstawiciela strony powodowej, a więc nie stanowił dokumentu w rozumieniu art. 245 k.p.c. W szczególności nie zawierał on jednak podpisu przedstawiciela (...), co świadczyłoby o tym, że towar został pozwanemu wydany.

Żadna z tych 8 faktur nie została zaksięgowana przez pozwanego, co również przemawia za tym, że towar nie został doręczony, a powód nie przedstawił żadnego dowodu, aby miała miejsce okoliczność przeciwna. Zatem powództwo co do kwoty 8.413,41 zł, stanowiącej sumę powyższych kwot, podlegało oddaleniu.

Pozostałych 12 faktur zostało zaksięgowane przez pozwanego i ich stan został określony jako „oczekujące na korektę”, co wynika z dokumentacji księgowej pozwanej spółki i opinii biegłego sądowego. Jak wynikało z materiału dowodowego, towar nimi objęty został dostarczony:

- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 30.03.2011 r. (k. 92-93),
- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 9.05.2011 r. (k. 117-119),
- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) (k. 120-122),

- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 9.05.2011 r. (k. 126-128),
- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 10.05.2011 r. (k. 129-131),
- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) (k. 132-133),
- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 11.05.2011 r. (k. 144-146),
- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 11.05.2011 r. (k. 147-149),
- w ramach faktury nr (...) towar dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) (k. 154-155),
- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 6.06.2011 r. (k. 157-158),
- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 16.06.2011 r. (k. 161-162),
- w ramach faktury nr (...) towar został dostarczony w ramach listu przewozowego nr (...) w dniu 16.06.2011 r. (k. 165-166).

Co prawda, w 3 listach przewozowych, a mianowicie nr (...) (fv nr (...)R.), nr (...) (nr (...)R.) i nr (...) (fv nr (...)R.), nie zostały wskazane przez odbiorcę daty odbioru towarów, jednak daty te wynikały z dokumentów samego pozwanego, stanowiących noty księgowe związane z różnicami w towarze dostarczonym w stosunku do zamówionego, a mianowicie: towar objęty fakturą nr (...) został dostarczony w dniu 7.05.2011 r. (k. 218), towar objęty fakturą nr (...) został dostarczony w dniu 16.05.2011 r. (k. 225), a towar objęty fakturą nr (...) został dostarczony w dniu 21.05.2011 r. (k. 228).

Sąd Okręgowy wskazał, że pozwany z jednej strony zakwestionował fakt dostarczenia mu towarów objętych w/ w 12 fakturami VAT, a z drugiej strony podniósł zarzut różnic ilościowych w odniesieniu do tych towarów, przedkładając dokumenty na tę okoliczność, z których wywodził skutki prawne, a w których jednoznacznie wskazane były poszczególne dostawy, ich daty oraz faktury, które dotyczyły poszczególnych dostaw. Stanowisko pozwanego było więc samo w sobie sprzeczne.

W odniesieniu do tych 12 faktur pozwany podniósł zarzut istnienia różnic ilościowych pomiędzy zamówieniem a towarem dostarczonym. Na te okoliczność przedstawił noty księgowe, dokumenty WZ, dokumenty nazwane „Żądanie faktur korygujących” oraz protokoły różnic ilościowych. Dokumenty WZ, jak i listy przewozowe były podpisane przez przedstawicieli (...), co świadczyło o odbiorze określonych towarów, natomiast pozostałe dokumenty były to dokumenty jednostronnie wystawione przez pozwanego, niektóre nawet nie były podpisane. Te różnice dotyczyły miały następujących artykułów:

- 2 sztuk „zestawu L.” ((...)/R.),
- 12 sztuk „rękawków F.”, 18 sztuk „kółka nadmuchiwanego M. M.” i 12 sztuk „kółka T. (...) cm” (fv nr (...)R.),
- 2 sztuk „basenu nadmuchiwanego J. T.” (fv nr (...)R.),
- 12 sztuk „deski nadmuchiwanej O.” (fv nr (...) R.),

- 12 sztuk „pontonu Ż.” (fv nr (...)R.),
- 24 sztuk „kółka nadmuchiwanego F. N.” (fv nr (...) R.),
- 12 sztuk „kółka nadmuchiwanego F. N. i 18 sztuk „kółka nadmuchiwanego przeźroczystego” (fv nr (...) R.),
- 12 sztuk „kółka nadmuchiwanego F. N.” i 18 sztuk „kółka nadmuchiwanego przeźroczystego” (fv nr (...) R.),
- 12 sztuk „rękawków F.”, 12 sztuk „rękawków S.-2-S.”, 2 sztuk „basenu dmuchanego z fontanną P.” i 12 sztuk „rękawków z delfinami” (fv nr (...)R.),
- 15 sztuk „torby podróżnej” (fv nr (...)R.),
- 2 sztuk „basenu nadmuchiwanego D. B.” (fv nr (...)R.),
- 4 sztuk „basenu nadmuchiwanego D. B.” (fv nr (...)R.).

Z uwagi na okoliczność złożenia w/w dokumentów przez pozwaną oraz zaprzeczeniu ich prawdziwości przez powódkę, Sąd Okręgowy powołując treść art. 253 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art.6 k.c. wskazał, że to na (...) spoczywał obowiązek wykazania, że miały miejsce jakiegokolwiek różnice ilościowe. Jeżeli pozwany twierdził, że faktycznie towaru było mniej, to powinien wykazać nie tylko tę okoliczność, ale również jakie konkretnie były braki ilościowe. Pozwany jednak na tę okoliczność nie przedstawił żadnych dowodów, co oznacza, że powództwo w odniesieniu do kwot wynikających z tych faktur podlegało uwzględnieniu.

Kolejną kwestią było rozstrzygnięcie, jaką konkretnie kwotę zapłacił pozwany w ramach przelewu z dnia 24.07.2012 r., gdyż powód uznał, że dotyczyło to wyłącznie kwoty, na jaką przelew ten opiewał, tj. 44.728,28 zł, zaś według pozwanego doszło do zapłaty kwoty wyższej, tj. 47.294,34 zł, a to w związku z różnymi rozliczeniami, jakie zawierała w sobie specyfikacja do tego przelewu. Ponieważ faktury powoda objęte pozwem, a które zostały wymienione w tej specyfikacji, opiewały na łączną kwotę 47.294,34 zł. Spór dotyczyły różnicy, tj. kwoty 2.566,06 zł.

Jak wynikało ze specyfikacji do przedmiotowego przelewu (k. 451-453), zostało w nim uwzględnionych 18 faktur powoda na kwotę 47.294,34 zł oraz:

- 1) „na o” – 6 not obciążeniowych, które zostały anulowane, co oznacza, że nie wpłynęły one na rozliczenia pomiędzy stronami,
- 2) „na plus”, tj. zwiększając należności powoda – 9 faktur i 1 nota na łączną kwotę 519,33 zł z tytułu rozliczenia stawki podatku VAT:
 - fv nr(...)na kwotę 0,48 zł,
 - fv nr (...) (...) na kwotę 1,11 zł,
 - fv nr(...) (...) na kwotę 3,54 zł,
 - fv nr(...) (...) na kwotę 3,62 zł,
 - fv nr (...) (...) na kwotę 121,70 zł,
 - fv nr(...) (...) na kwotę 0,40 zł,
 - fv nr (...) (...) na kwotę 1,55 zł (a nie, jak wskazał błędnie pozwany, na kwotę 109,68 zł),
 - fv nr(...) (...) na kwotę 0,48 zł,

- fv nr(...) na kwotę 4,25 zł (a nie, jak wskazał błędnie pozwany, na kwotę 29,52 zł),

- nota nr(...) na kwotę 377,98 zł,

3) „na plus”, tj. zwiększając należności powoda – 5 not obciążeniowych na łączną kwotę 1.016,13 zł z tytułu zwrotu wcześniej rozliczonych not, do których powód wystawił faktury korygujące:

- nota nr(...) na kwotę 431,24 zł,

- nota nr (...) na kwotę 143,96 zł,

- nota nr (...) na kwotę 28,17 zł,

- nota nr (...) na kwotę 94,31 zł,

- nota nr(...) na kwotę 318,45 zł,

4) „na minus”, tj. zwiększając obciążenia powoda – 28 faktur korygujących i 2 noty obciążeniowe na łączną kwotę 4.101,52 zł:

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 244,77 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 25.05.2011 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 59,78 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 5.02.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 143,96 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 16.11.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 66,37 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 9.11.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 281,70 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 28.10.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 59,05 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 22.11.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 244,77 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 25.05.2011 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 85,40 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 31.07.2009 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 143,96 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 16.11.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 64,05 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 22.11.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 39,04 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 9.11.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 78,08 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 16.11.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 101,02 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 29.10.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 109,47 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 8.06.2011 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 72,45 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 2.05.2011 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 59,05 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 22.11.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 05 z dnia 31.05.2012 r. na kwotę 64,05 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 22.11.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 3.02.2012 r. na kwotę 287,92 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 16.11.2010 r.,

- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 3.02.2012 r. na kwotę 28,17 zł – do fv nr (...)R./00 z dnia 18.02.2011 r.,

- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 3.02.2012 r. na kwotę 143,96 zł – do fv nr (...)R. / 00 z dnia 16.11.2010 r.,
- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 3.02.2012 r. na kwotę 39,41 zł – do fv nr (...)R. / 00 z dnia 22.11.2010 r.,
- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 3.02.2012 r. na kwotę 54,90 zł – do fv nr (...)R. / 00 z dnia 15.01.2010 r.,
- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 3.02.2012 r. na kwotę 28,16 zł – do fv nr (...)R. / 00 z dnia 18.02.2011 r.,
- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 17.03.2011 r. na kwotę 408,95 zł – do fv nr (...)R. z dnia 28.10.2010 r.,
- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 26.10.2011 r. na kwotę 121,70 zł – do fv nr (...)R. z dnia 20.05.2011 r.,
- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 4.11.2011 r. na kwotę 340,74 zł – do fv nr (...)R. z dnia 28.10.2010 r.,
- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 4.11.2011 r. na kwotę 48,07 zł – do fv nr (...)R. z dnia 29.10.2010 r.,
- fv korygująca nr (...) / 02 z dnia 4.11.2011 r. na kwotę 49,07 zł – do fv nr (...)R. z dnia 2.05.2011 r.,
- nota nr (...) z dnia 17.06.2012 r. na kwotę 143,96 zł,
- nota nr (...) z dnia 4.07.2012 r. na kwotę 489,54 zł.

Powyższe zestawienie wskazuje, że sporne mogły być jedynie kwoty z punktu 4, skoro kwoty z punktu 1 nie wpływały na rozliczenia stron, zaś kwoty z punktów 2 i 3 pozwany uznał jako należne powodowi. Natomiast w punkcie 4 wyróżnić można dwa rodzaje kwot:

- 3.468,02 zł – z faktur korygujących wystawionych przez powoda (k. 506-552),
- 633,50 zł – z not wystawionych przez pozwanego (k. 553-554).

Zastosowanie znajdowały tu opisane wcześniej szczegółowo reguły dowodzenia, wynikające z art. 6 k.c. i art. 253 k.p.c. Zatem skoro powód przeczył prawdziwości dokumentów, które sam wystawił (faktury), to powinien wykazać ich nieprawidłowość, i analogicznie, ten samo obowiązek spoczywał na pozwanym co do not. Ponieważ jednak powód nie wykazał, aby faktury korygujące nie odpowiadały rzeczywistości, zaś pozwany nie wykazał zasadności wystawienia not obciążeniowych, uznać należało, że w dniu 24.07.2012 r. (...) zapłacił na rzecz HH kwotę 46.660,84 zł (różnica między kwotami 47.294,34 zł i 633,50 zł), co oznacza, że zapłacił całe należności wynikające z faktur: nr (...) (70,11 zł), nr (...)R. (140,22 zł), nr (...)R. (70,11 zł), nr (...)R. (140,22 zł), nr (...)R. (70,11 zł), nr (...)R. (140,22 zł), nr (...)R. (140,22 zł), nr (...)R. (140,22 zł), nr (...)R. (140,22 zł), nr (...)R. (140,22 zł), nr (...)R. (280,44 zł), nr (...)R. (21.478,60 zł), nr (...)R. (5.279,73 zł), nr (...)R. (5.279,73 zł), nr (...)R. (5.207,77 zł), nr (...)R. (7.149,89 zł), nr (...)R. (457,56 zł) i nr (...)R. (236.16 zł) oraz częściowo z faktury nr (...) (239,30 zł), co oznacza, że z tej ostatniej faktury do zapłaty pozostała kwota 633,51 zł. Ponieważ kwota dochodzona z tej faktury była niższa o 0,01 zł, a więc uwzględniona została kwota 633,50 zł.

W konsekwencji zasądzeniu na rzecz powoda podlegała kwota 75.306,41 zł, na którą składały się następujące kwoty:

- 3.024,57 zł – z fv nr (...)R., 7.449,45 zł – z fv nr (...)R., 7.651,17 zł – z fv nr (...)R., - 10.670,00 zł – z fv nr (...)R., 10.143,93 zł – z fv nr (...)R., 7.051,29 zł – z fv nr (...)R., 10.143,93 zł – z fv nr (...)R., 10.373,21 zł – z fv nr (...)R., 6.183,16 zł – z fv nr (...)R., 907,67 zł – z fv nr (...)R., 592,37 zł – z fv nr (...)R., 633,50 zł – z fv nr (...)R., 482,16 zł – z fv nr (...)R..

Powyższe potwierdzone zostało przez biegłego sądowego W. B., jednakże Sąd samodzielnie zweryfikował wnioski wypływające z tej opinii uznając ją za rzetelną i prawidłową, ale w zakresie metodologii, a nie samego wyniku, co spowodowane było kwestią nieprawidłowej oceny niektórych dokumentów.

Saldo braków ilościowych z 12 faktur wynosiło 2.390,37 zł (na taką kwotę opiewały noty księgowe wystawione przez (...), poza 2 notami, których dotyczył przelew z dnia 24.07.2012 r.). Inna kwota wyliczona przez biegłego sądowego wynikała z odmiennego zaokrąglania wyliczanych kwot oraz przyjęcia nadwyżek, których nie uwzględniał pozwany. Jednak istotna sprowadzała się do tego, że z tytułu takich różnic żadna kwota nie mogła zostać uwzględniona na rzecz pozwanego, o czym była mowa szeroko wcześniej. W zakresie płatności z dnia 24.07.2012 r. uwzględnieniu podlegała kwota 46.660,84 zł, a nie – jak przyjął biegły sądowy – cała kwota 47.294,34 zł. Nieprawidłowa była konkluzja, że brak potwierdzenia dostaw dotyczył tylko 5 faktur, gdyż wniosek ten odnieść należało do 8 faktur wcześniej opisanych. Ponieważ dochodzona była kwota 130.380,66 zł, to pomniejszając ją o kwoty 46.660,84 zł (zapłacona) i 8.413,41 zł (towar niedostarczony), otrzymujemy kwotę 75.306,41 zł.

W pozostałym zakresie powództwo, co do należności głównej, w jakiej pozew nie został cofnięty, podlegało oddaleniu.

Sąd Okręgowy zwrócił także uwagę na zapis postanowienia punktu 28 załącznika nr (...) do umowy o współpracę handlową, zgodnie z którym, w przypadku, gdyby faktura nie spełniała wymagań określonych w punktach 23-27, w szczególności, gdyby którakolwiek z cen podanych na fakturze była niezgodna z ceną obowiązującą według zamówienia lub gdy ilości towarów podanych na fakturze nie były zgodne z ilościami faktycznie dostarczonymi, (...) był uprawniony do odmowy zapłaty całej faktury, a dostawca pozostawał w zwłoce z wystawieniem prawidłowej faktury. Zdaniem Sądu tego typu postanowienie narusza dobre obyczaje kupieckie, zasadę równości kontraktowania i poszanowania kontrahenta, nadając jednej ze stron umowy nieusprawiedliwioną przewagę kontraktową, rażąco naruszając interesy drugiej strony, a zatem zapis ten uznać należało za nieważny zgodnie z treścią art. 58 § 2 k.c. Jakikolwiek bowiem uchybienie dostawcy w odniesieniu do faktury, nawet takie, które nie ma wpływu na świadczenie pozwanego, uprawniało (...) do wstrzymania wypłaty wynagrodzenia za spełnione świadczenia, czego nie sposób zaaprobować.

Podnoszona przez pozwanego suma braków ilościowych z 12 faktur wynosiła 2.390,37 zł, podczas gdy faktury te opiewały na łączną kwotę 74.672,91 zł. Abstrahując nawet od faktu zasadności podniesionych braków ilościowych, zarzut w tym przedmiocie dotyczył 3,2% wartości tych faktur, co oznacza, że pozwany skorzystał z towarów o wartości 96,8%, nie kwestionując prawidłowego wykonania umowy przez powoda w tym zakresie. Świadczenie powoda miało charakter podzielny, a więc nie istniały żadne przeszkody, aby pozwany zapłacił 96,8% wartości tych 12 faktur. Zatem niezależnie od kwestii zasadności braków ilościowych, nawet z tego powodu kwota 72.282,54 zł podlegała uwzględnieniu.

Kwestią sporną był także fakt doręczenia pozwanemu faktur objętych pozwem, jednak zarzuty (...) w tym przedmiocie nie mogły się ostać. Przede wszystkim oprócz 8 faktur, co do których towar nie został dostarczony, wszystkie pozostałe faktury zostały zaksięgowane przez pozwanego, co wynikało z przedłożonych rozrachunków oraz opinii biegłego sądowego:

w dniu 15.04.2011 r. fv nr: (...)R., w dniu 1.03.2012 r. fv nr: (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., w dniu 14.06.2011 r. fv nr: (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R., (...)R. oraz w dniu 23.06.2011 r. fv nr: (...)R., (...)R..

Już samo to świadczy jednoznacznie o tym, że faktury te zostały doręczone pozwanemu. W odniesieniu do 12 faktur pozwany zgłosił zastrzeżenia różnic ilościowych, powołując się w swoich dokumentach na te faktury, co dotyczyło również faktur nr (...), co do których brak było dowodu, aby zostały zaksięgowane. Zatem nie może budzić wątpliwości, że wbrew zarzutom (...), wszystkie faktury, poza tymi, co do których powództwo zostało oddalono, zostały prawidłowo doręczone pozwanemu.

Fakt doręczenia faktur potwierdziły również przedstawione przez powoda zrzuty z ekranu z aplikacji Web C (...). Należy zauważyć, że strony odstąpiły od zasady wyrażonej w punkcie 34 załącznika nr(...) do umowy o współpracę handlową, wdrażając elektroniczny system wymiany dokumentów, jak wynikało z treści punktu 42 tego załącznika – z wyłącznej inicjatywy Grupy M. AG, do której należy pozwana spółka. Doszło do tego w wyniku podpisania porozumienia (...), na podstawie którego strony zgodziły się traktować wszystkie wiadomości przesyłane w systemie

(...) jako obowiązujące i przyznały im taki sam status, jak informacjom przesyłanym w pisemnej formie dokumentu, za wyjątkiem okoliczności, które w tej sprawie nie wystąpiły. Był to więc obowiązujący powoda sposób dostarczania pozwanemu faktur i jak wynika z powołanych dokumentów, dostarczenie pozwanemu poszczególnych faktur nastąpiło w dniach: 25.11.2010 r. – fv nr (...) R., 14.04.2011 r. – fv nr (...) R., 12.05.2011 r. – fv nr: (...) R., 24.05.2011 r. – fv nr: (...) R., (...) R., (...) R., (...) R., 1.06.2011 r. – fv nr (...) R., 11.06.2011 r. – fv nr: (...) R., (...) R., (...) R., 18.06.2011 r. – fv nr: (...) R., (...) R., (...) R., z tym, że jak wskazano powyżej, w odniesieniu do 8 faktur powództwo zostało oddalone, a więc nie były one brane pod uwagę w zakresie roszczenia odsetkowego.

Sposób dostarczania faktur systemem (...) opisał szczegółowo świadek M. J. (1), który potwierdził, że okazane mu zrzuty z ekranu wyglądają na wydrukowane zrzuty z ekranu z aplikacji C. (...) Archiwum. Świadek nie znał przypadku, aby jakaś faktura nie została doręczona. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu, aby w odniesieniu do którejkolwiek z faktur transmisja nie powiodła się.

Ponadto nieważne były, zdaniem Sądu Okręgowego, postanowienia załączników nr (...) i (...) do umowy o współpracę regulujące terminy płatności za faktury, a zastosowanie znajdował tu art. 58 § 1 k.c. Jak bowiem stanowiły art. 5 i 9 obowiązującej w ówczesnym czasie ustawy z dnia 12.06.2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. nr 139, poz. 1323 ze zm.), a która miała zastosowanie do stosunku prawnego łączącego strony niniejszego procesu, z uwagi na treść art. 3 tej ustawy, jeżeli strony w umowie przewidziały termin zapłaty dłuższy niż 30 dni, wierzyciel mógł żądać odsetek ustawowych za okres począwszy od 31 dnia po spełnieniu swojego świadczenia niepieniężnego i doręczeniu dłużnikowi faktury lub rachunku – do dnia zapłaty, ale nie dłuższy niż do dnia wymagalności świadczenia pieniężnego, zaś czynność prawna wyłączająca lub ograniczająca takie uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika była nieważna. Były to więc przepisy bezwzględnie obowiązujące. Powód był więc uprawniony żądać odsetek od dat nawet wcześniejszych, ale Sąd był związany żądaniem pozwu (art. 321 § 1 k.p.c.).

Tak więc odsetki należały się powodowi od poszczególnych kwot od dat wskazanych zgodnie z żądaniem pozwu, a następnie w piśmie procesowym z dnia 1.10.2012 r., uwzględniając fakt zapłaty przez pozwanego części faktur w dniu 24.07.2012 r., z uwagi na treść punktu 30 załącznika nr (...) do umowy o współpracę handlową, zgodnie z którym za dokonanie płatności przyjmowało się datę złożenia polecenia przelewu przez zamawiającego lub agenta płatności.

Sąd Okręgowy wyjaśnił, że dopuścił dowody, które nie zostały zgłoszone przez powoda i pozwanego, odpowiednio, w pozwie i odpowiedzi na pozew, bowiem zachodziły **okoliczności, o jakich mowa w art. 479¹² § 1 i art. 479¹⁴ § 2 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym przed dniem 3.05.2012 r.** Zdaniem Sądu nie można wymagać od strony by przewidywała wszelkie możliwe sposoby obrony strony przeciwnej i już w pozwie musiała przedstawiać wszelkie możliwe argumenty i uprzedzać ewentualny sposób obrony przeciwnika (por. np. wyrok SN z dnia 12.01.2012 r., IV CSK 182/11, „Biuletyn SN” 2012, nr 3, s. 12, wyrok SA w Poznaniu z dnia 12.09.2012 r., I ACa 638/12, Lex nr 1237411, wyrok SA w Łodzi z dnia 9.11.2012 r., I ACa 612/12, Lex nr 1237047). Nie sposób uznać, aby w sytuacji, gdy pozwany sam stworzył system dostarczania faktur za pośrednictwem systemu (...), strony zawarły w tym zakresie postanowienie, powód musiał przewidywać, wnosząc pozew, że zarzuty pozwanego będą tego dotyczyć, nawet uwzględniając okoliczność, że mógł wykonać stosowane wydruki z systemu C. Archiwum. Podobnie zresztą strona pozwana nie musiała przewidywać, że powód będzie kwestionował dokument, co do którego wcześniej nie zgłaszał zarzutów (dowód przelewu, specyfikacja), a wręcz będzie kwestionował własne dokumenty (faktury korygujące).

W przypadku przepisów, które mają na celu dyscyplinowanie stron i zapobieganie nadmiernemu przedłużaniu postępowania nie można dokonywać takiej ich wykładni, która wypacza istotę wymiaru sprawiedliwości (por. wyrok SN z dnia 5.12.2007 r., I CSK 295/07, „Monitor Prawniczy” 2008, nr 2, s. 61). Nie może ulegać wątpliwości, że zgłoszone przez obie strony dowody pozwoliły w sposób obiektywny i całkowity dokonać prawidłowego rozliczenia pomiędzy nimi.

Mając zatem na uwadze powyższe, w oparciu o powołane przepisy, orzeczono jak w punktach II i III sentencji.

Z uwagi na cofnięcie pozwu w części, należało ustalić opłatę w sprawie w prawidłowej wysokości, uwzględniając tę okoliczność, a więc uwzględniając treść art. 79 ust. 3 pkt 3 lit. a) ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 ze zm., dalej: u.k.s.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., rozdzielając je stosunkowo pomiędzy stronami. Na podstawie art. 80 ust. 1 i art. 84 ust. 2 u.k.s.c. Sąd orzekł o zwrocie na rzecz powoda nadpłaconej przez niego kwoty kosztów (różnica pomiędzy wpłaconą zaliczką a kosztami opinii biegłego sądowego) i opłaty od cofniętej części pozwu.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył pozwany, zaskarżając je w części tj. w punktach II i V

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 471 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez błędną ich wykładnię polegającą na uznaniu, iż na powódzie nie ciążył obowiązek wykazania należytego wykonania dostawy przez powoda oraz że okoliczności te mogą zostać ustalone na podstawie domniemań wywodzonych z oceny całokształtu materiału sprawy, bez inicjatywy dowodowej strony powodowej, jako wywodzącej z danych faktów korzystne dla niej skutki;
2. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 498 k.c. w zw. z art. 22 Załącznika (...) w zw. z art. 36 Załącznika (...) do Umowy, poprzez ich błędne zastosowanie w sprawie polegające na uznaniu, iż rozliczenie pozwanego z dnia 24 lipca 2012 r. stanowi oświadczenie o potrąceniu zgodnie z art. 498 k.c., pomimo, iż było to potrącenie umowne, zgodnie z Umową nr (...);
3. naruszenie art. 58 § 2 k.c. w zw. art. 353⁽¹⁾ k.c. poprzez ich zastosowanie w przedmiotowej sprawie i uznanie, iż art. 28 Załącznika(...) do Umowy oraz przepisy Załącznika(...)do Umowy były nieważne z uwagi na sprzeczność z zasadami współżycia społecznego, pomimo, iż strony jako profesjonalisci dobrowolnie zawarły umowę o współpracę w oznaczonym zakresie dotyczącym zasad rozliczenia i dostawy;
4. naruszenie prawa materialnego tj. art. 19 Załącznika (...) Umowy nr (...) w zw. z art. 481 § 1 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie polegające na uznaniu przez Sąd I instancji, iż pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia z tytułu faktur dostawy towaru, pomimo, iż powód nie przedstawił, iż nadszedł termin umowy płatności faktur, a tym samym nie zostało wykazane, że doszło do opóźnienia w zapłacie, co uzasadniałoby roszczenie odsetkowe;
5. naruszenie art. 359 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie w przedmiotowej sprawie, czego skutkiem jest uznanie, iż strony pomimo zawarcia Umowy nie były związane jej postanowieniami, w tym oznaczeniem terminu płatności świadczeń;
6. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie przez sąd dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów, polegającej na przyjęciu, iż przedstawione przez powoda dokumenty prywatne dowodzą doręczenia faktur, jak również uznania realizacji dostaw przez powoda w oparciu o zeznania świadka p. M. J. (2), który nie miał bezpośredniej wiedzy w zakresie zasad rozliczeń i doręczeń dokumentacji pomiędzy stronami oraz na opinii ustnej biegłego W. B., który stwierdził, że posiadane przez niego wiadomości specjalne nie pozwalają na pełną ocenę przedstawionej mu dokumentacji w oparciu o tezę dowodową które to naruszenie miało wpływ na treść orzeczenia sądu I instancji;
7. naruszenie art. 479¹² § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie poprzez wskazanie, iż zaszły usprawiedliwione okoliczności dopuszczenia dowodu z dokumentów, tj.: zrzutów ekranu aplikacji (...), porozumienia (...) oraz zeznań świadka p. M. J. (2), powołanych przez powoda do akt sprawy po wytoczeniu powództwa, które to dowody potwierdzały fakty i żądania powoda dochodzone w pozwie i które z uwagi na dochodzenie przez powoda roszczenia za dostawę towaru powinny zostać wykazane na etapie złożenia pozwu, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia;
8. brak rozpoznania istoty sprawy w zakresie powołanego przez pozwanego zarzutu naruszenia art. 28 Załącznika (...) do Umowy poprzez brak rozpoznania czy w przedmiotowej sprawie zaszły przesłanki do odmowy zapłaty przez

pozwanego faktur VAT, do których zostały naliczone noty księgowe z tytułu różnic ilościowych, do których powód nie wystawił faktur korygujących.

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części tj. w punkcie II i V poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania za I instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych; a na wypadek uwzględnienia zarzutu braku rozpoznania istoty sprawy - o uchylenie zaskarżonego wyroku w części, tj. w punkcie II i V i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w zakresie oceny istoty żądania powoda oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, w tym kosztach zastępstwa procesowego; oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm prawem przewidzianych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje. Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu.

Sąd Apelacyjny podziela w całości ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy i uznaje je za własne, jak również wykładnię i zastosowanie przepisów prawa materialnego wskazanych jako podstawa prawna wydanego wyroku.

Argumenty podnoszone w apelacji dotyczące naruszenia art. 471 k.c. w zw. z art. 6 k.c. nie znajdują potwierdzenia w toku postępowania przed sądem pierwszoinstancyjnym, jak również w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Zdaniem skarżącego Sąd nieprawidłowo przyjął, iż to pozwany nie dopełnił ciężących na nim obowiązków dowodowych poprzez brak wykazania, że nienależyte wykonanie zobowiązania nie było przez niego zawinione, podczas gdy już w odpowiedzi na pozew wskazał przyczyny braku zapłaty na rzecz powoda dochodzonych faktur. Według skarżącego to powód nie przedstawił dowodów na to, że zrealizował dostawy zgodnie z umową oraz że dostawy te zostały przyjęte przez pozwanego. W ocenie Sądu Apelacyjnego powyższe twierdzenia nie zasługują na aprobatę, albowiem Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał wyraźnie, w jaki sposób powód wykazał dochodzone roszczenie, podkreślając, iż fakt zrealizowania dostaw na rzecz pozwanego został poświadczony m.in. listami przewozowymi.

Nie można podzielić poglądu skarżącego, jakoby po stronie powodowej zaistniały braki dowodowe polegające na niewykazaniu przez niego niewykonania zobowiązania przez pozwanego, oraz wykonania przez powoda dostawy w sposób zgodny z umową. Powód zaprezentował inicjatywę dowodową od razu w pozwie, gdzie przedstawił szereg dokumentów, które obrazowały jego roszczenie tak co do ilości, jak i wartości. Dołączono mianowicie umowę wiążącą strony, faktury, listy przewozowe stanowiące potwierdzenie przyjęcia towaru oraz wezwanie do zapłaty. Ponadto powód w pozwie zgłosił szereg wniosków dowodowych w tym m.in. dowód z opinii biegłego, jak również wnioskował w trybie art. 248§1 k.p.c. o zobowiązanie pozwanego do złożenia potwierdzeń przyjęcia towarów, dokumentów WZ oraz rozrachunków z ksiąg rachunkowych. A zatem na tym etapie postępowania szczegółowo określił wnioski dowodowe na poparcie swoich twierdzeń, a dowody te zostały przeprowadzone przez Sąd i poddane prawidłowej ocenie.

Sąd Okręgowy wskazał mianowicie, że należność wynikająca z 18 szczegółowo opisanych w uzasadnieniu faktur została przez pozwanego zapłacona (co nie jest kwestionowane przez pozwanego) i wyprowadził z tego tytułu prawidłowy wniosek, że towar opisany w tych fakturach został dostarczony, bo w przeciwnym razie brak jest racjonalnego uzasadnienia dla tych płatności. Kolejny argument podawany przez Sąd na okoliczność zasadności żądania pozwu to fakt zaksięgowania przez pozwanego 12 faktur, a także okoliczność dostarczania faktur drogą elektroniczną, których sposób przekazywania został szczegółowo opisany w uzasadnieniu. A zatem bezzasadne jest czynienie Sądowi I Instancji zarzutu nieprawidłowego przerwania ciężaru dowodu na pozwanego, skoro dowody zaprezentowane przez powoda pozwoliły na ocenę jego żądania jako uzasadnionego. Powód udowodnił swoje roszczenie tak co do zasady, jak i wysokości, a pozwany nie zdołał wykazać swoich twierdzeń. Trafnie Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na sprzeczność twierdzeń pozwanego który raz powołuje się na braki ilościowe towaru, a innym razem, że nie dostał towaru. Przedstawiając te argumenty rolą pozwanego było wykazanie, że istotnie braki ilościowe nastąpiły. Te dowody, które pozwany zaprezentował nie wykazały tej tezy.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art.233§1 k.p.c., który należy ocenić w powiązaniu z zarzutem naruszenia art.479¹²§1 k.p.c. wskazać należy, że Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne co do faktów istotnych dla rozstrzygnięcia, a Sąd Apelacyjny podziela te ustalenia oraz ocenę materiału dowodowego. Prawidłowo Sąd ten uznał za wykazane w toku postępowania zarówno dostarczenie pozwanemu faktur jak i towaru. W sposób bardzo szczegółowy i precyzyjny zgodnie z regułami wynikającymi z zasady swobodnej oceny dowodów Sąd Okręgowy dokonał oceny zaprezentowanego przez strony materiału dowodowego. O zasadności roszczenia świadczyły nie tylko faktury, ale również listy przewozowe, dokonanie zapłaty za część z tych faktur oraz ich zaksięgowanie przez pozwanego. Dostrzegając nawet pewne nieścisłości w listach przewozowych Sąd Okręgowy dokonał ich analizy wskazując następnie, z jakich przyczyn uznał, że doszło do dostarczenia towaru i w jakiej dacie, a analiza ta zasługuje na aprobatę. Ustalenia te nie zostały zakwestionowane w apelacji. Ramy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (wyrok SN z dnia 10 czerwca 1999 r. - UKN 685/98, OSNAPiUS 2000, Nr 17, poz. 655). Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 233§1 k.p.c. wymaga zatem wykazania, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania, sprzeczności oceny z doświadczeniem życiowym, braku wszechstronności albo nie oparł się na wszystkich dowodach przeprowadzonych w postępowaniu. Gdy bowiem sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym z całości materiału dowodowego, z którego można wysnuć także wnioski odmienne, nie można mu przypisać zarzutu naruszenia art. 233§1 k.p.c. Takie działanie mieści się w przyznanych sądowi kompetencjach do swobodnego uznania, którą z możliwych wersji uznaje za prawdziwą (wyroki SN: z 27 września 2002 r., II CKN 817/00 - Lex Polonica nr 376152; z 9 stycznia 2004 r. IV CK 339/02 - LexPolonica nr 1632812). W ocenie Sądu Apelacyjnego apelujący nie wykazał, aby oceniając materiał dowodowy Sąd Okręgowy przekroczył granice określone przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Prawidłowo ocenił zarówno zeznania świadka M. J. (2), jak i opinię biegłego, którą to ocenę podziela również Sąd Apelacyjny. Świadek J. jest głównym księgowym powodowej firmy, a zatem nie można mu zarzucać nieznajomości systemu (...), zwłaszcza, że opisał on szczegółowo jego działalność. Nie zasługuje również na uwzględnienie twierdzenie apelującego, jakoby biegły opiniujący w sprawie nie miał ku temu wystarczających wiadomości specjalnych. Taka konstatacja nie wynika z treści jego opinii, jak i ustnych wyjaśnień. Ponadto opinia biegłego została zweryfikowana przez Sąd w sposób szczegółowo opisany w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, czego nie kwestionuje skarżący. Sąd ten wyraźnie wskazał, w jakim zakresie oparł się na opinii biegłego, podkreślając, że opinia została sporządzona z punktu widzenia księgowego, zaś do oceny mocy dowodowej dokumentów uprawniony jest wyłącznie Sąd.

W związku z datą wniesienia powództwa w tej sprawie (09.03.2012 r.) i treścią art. 9 ust.1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2011/233/1381) postępowanie niniejsze toczy się według zasad nieobowiązującego od dnia 3 maja 2012 r. postępowania odrębnego w sprawach gospodarczych uregulowanego w dziale IV a, rozdziale 1 k.p.c. Artykuł 479⁽¹²⁾§ 1 k.p.c. był przejawem systemu prekluzji, który obok systemu dyskrecjonalnej władzy sędziego służył realizacji zasady koncentracji materiału procesowego. Charakteryzował się tym, że prawo procesowe nakłada na strony ciężar podania sądowi znanych im faktów, dowodów i zarzutów w określonym terminie pod rygorem utraty prawa ich późniejszego powoływania. Niepowołane w terminie fakty, dowody lub zarzuty podlegały prekluzji. Do rygorów systemu prekluzyjnego należało także wymaganie, aby strony podały od razu wszystkie znane im fakty, dowody lub zarzuty, choćby nawet w postaci twierdzeń lub zarzutów ewentualnych, a więc przytoczonych tylko na wypadek, gdyby zarzuty zgłoszone w pierwszej kolejności nie zostały uwzględnione. System prekluzji ze względu na surowe konsekwencje uzupełniony jest elementami dyskrecjonalnej władzy sędziego, pozwalającej na przyjęcie i rozpoznanie spóźnionych twierdzeń o faktach, a także wniosków dowodowych i zarzutów, jeżeli strona nie mogła przedstawić ich wcześniej albo potrzeba ich przedstawienia powstała później. System prekluzji oraz dyskrecjonalnej władzy sędziego znajduje urzeczywistnienie zwłaszcza w tych sprawach, które ze względu na swój charakter wymagają podwyższonej sprawności postępowania, a także w sprawach, w których strony reprezentowane są przez zawodowych pełnomocników (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2005 r. III CZP 26/05 OSNC 2006/4/63).

Skarżący podnosi, że Sąd oparł się na dowodach sprekludowanych tj. dokumentach zrzutów ekranu z aplikacji (...), porozumienia (...) oraz zeznań świadka M. J.. Tymczasem jak wskazano wyżej powód już w pozwie zgłosił szereg dowodów, w odpowiedzi na pozew pozwany podniósł przede wszystkim brak wykazania przez stronę powodową dostarczenia towaru oraz dostarczenia faktur. Okoliczności te nie były podnoszone przez pozwanego na etapie przedprocesowym. Powód zareagował na te zarzuty pismem z dnia 2 maja 2012 r. zachowując, w ocenie Sądu Apelacyjnego, termin 14 dniowy wynikający z treści art. 479¹²§1 zd.2 k.p.c. (k. 281 - data nadania w/w pisma 27.04.2012 r.) i składając kolejne wnioski dowodowe m.in. na okoliczność doręczenia faktur - uszczegóławiając je w odniesieniu do tych wskazywanych na etapie pozwu (chodziło o sposób doręczania w formie elektronicznej), a także wnosząc o przeprowadzenie wskazanych w apelacji dowodów. Te okoliczności i zgłoszone na ich poparcie wnioski dowodowe – wskazywane w apelacji - wynikały ze stanowiska pozwanego ujawnionego w odpowiedzi na pozew. A zatem nie można czynić powodowi zarzutu w tym zakresie, że nie przewidział, jakie okoliczności będzie podnosił pozwany w odpowiedzi na pozew, skoro nie ujawniał ich wcześniej w drodze wymiany korespondencji przedprocesowej, a zwłaszcza w reakcji na wezwanie do zapłaty z dnia 23 lutego 2012 r. Z uwagi bowiem na funkcjonowanie systemu (...) i przyjętej przez strony praktyki doręczania faktur drogą elektroniczną, fakt ich doręczenia stronie pozwanej nie mógł dla powoda budzić wątpliwości. Zawnioskowane dowody nie uległy sprekludowaniu, a Sąd Okręgowy słusznie je przeprowadził z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu. Na marginesie wskazać należy, że nie były to jedyne dowody, które skutkowały uznaniem pozwu za zasadny, o czym była mowa wyżej.

Dalsze zarzuty naruszenia prawa materialnego również nie zasługują na uwzględnienie.

Apelujący podnosi, że Sąd Okręgowy nieprawidłowo zastosował art.58§2 k.c. w zw. z art.353¹k.c. uznając art.28 załącznika (...) do Umowy oraz przepisy załącznika (...) do Umowy za nieważne, ignorując jednocześnie zasadę swobody umów. Powyższe stanowisko uznać należało za błędne. Jak podnosi się w judykaturze w relacjach pomiędzy przedsiębiorcami zasady współzycia społecznego należy rozumieć jako zasady rzetelności i lojalności w stosunku do partnera umowy. Ewentualne nadużycie kontraktowe może podlegać weryfikacji na podstawie art. 58 § 2 i art. 353¹ k.c. W płaszczyźnie stosunków kontraktowych zasady te wyrażają się istnieniem powszechnie akceptowanych reguł przyzwoitego zachowania się wobec kontrahenta. Szczególne znaczenie mają reguły uczciwości i rzetelności tzw. kupieckiej, których należy wymagać od przedsiębiorcy - profesjonalisty na rynku, a mianowicie przestrzegania dobrych obyczajów, zasad uczciwego obrotu, rzetelnego postępowania czy lojalności i zaufania. Każda ze stron umowy powinna zatem powstrzymać się od wszelkich zachowań, które świadczą o braku respektu dla interesów partnera lub wywołują uszczerbek w tych interesach (wyr. SN z dnia 22 czerwca 2010 r., IV CSK 555/09, Lex nr 885035 wyrok z dnia 2 października 2003 r. V CK 241/02, Lex nr 175961). Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że zapisy wspomnianych załączników naruszają te zasady. Punkt 28 załącznika (...) wyraźnie narusza interesy powoda, powodując uprawnienie pozwanego do wstrzymania się z zapłatą niezależnie od tego, czy uchybienie wystawcy faktury miało wpływ na świadczenie pozwanego. Judykatura przyjmuje ponadto, że do uznania umowy za sprzeczną z zasadami współzycia społecznego może prowadzić skrajne naruszenie zasady równości stron (uchwała SN z dnia 6 marca 1992 r., III CZP 141/91, OSNCP 1992, nr 6, poz. 90; wyrok SN z dnia 10 listopada 2004 r., II CK 202/04, Biul. SN 2005, nr 3, s. 11; wyrok SN z dnia 20 maja 2005 r., II CK 354/03, OSNC 2005, nr 5, poz. 91; wyrok SN z dnia 14 stycznia 2010 r., IV CSK 432/09, Lex nr 564991. W takim kontekście Sąd Okręgowy odniósł się do wartości faktur na towary, z których niewątpliwie pozwany skorzystał w stosunku do wartości podniesionych braków ilościowych towaru. Artykuł 353¹ k.c. nakłada na strony stosunku prawnego ograniczenia w kształtowaniu umów właśnie m.in. z punktu widzenia zasad współzycia społecznego. Naruszeniem zasad współzycia społecznego będzie zawarcie umowy sprzecznej z uczciwością i rzetelnością kupiecką lub takiej, która kształtować będzie wzajemne stosunki między stronami w sposób ewidentnie uchybiający słuszności.

Powyższa ocena nie miała jednak decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia, skoro jak prawidłowo uznał Sąd Okręgowy, pozwana nie wykazała różnic ilościowych towaru, których wystąpienie mogłoby spowodować zastosowanie punktu 28 Załącznika (...) Umowy.

W kontekście powyższego bezzasadny jest również zarzut nierozpoznania istoty sprawy wobec nie zastosowania w/ w punktu 28 Załącznika(...). Skoro nie zostało wykazane, aby wystąpiły różnice ilościowe towaru bądź też takie, które mogłyby uzasadniać odmowę zapłaty faktur przez pozwaną. Sąd Okręgowy bardzo szczegółowo poddał analizie dokumenty przedstawione przez strony, w tym dokumenty prywatne przedstawione przez pozwanego i ocenił je według reguł wynikających z art.253 k.p.c. Analiza tych dokumentów doprowadziła do niekorzystnych dla pozwanego wniosków, co w żaden sposób nie świadczy o nierozpoznaniu istoty sprawy.

Skarżący zarzuca również pominięcie art.19 załącznika(...) do Umowy, który określał termin płatności poszczególnych faktur za dostarczony towar, a tym samym błędne zastosowanie art.481§1 k.c., podnosząc, iż nie zostało wykazane opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez pozwanego. Jak wskazano wyżej Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia, z których wynika, że doszło do doręczenia faktur, o których mowa w pozwie (z wyjątkiem 8, co do których powództwo zostało oddalone), o czym świadczą zrzuty z ekranu aplikacji WEB C. (...) oraz zaksięgowanie faktur przez pozwanego. Sąd Okręgowy prawidłowo również uznał za nieważne zapisy art.19 załącznika (...) powołując się na obowiązującą wówczas ustawę o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Przepisy tej ustawy były bezwzględnie obowiązujące, a zatem zastosowane przez strony postanowienia regulujące terminy płatności za faktury dłuższe aniżeli wynikające z tej ustawy nie mogły być uwzględnione zgodnie z treścią art.58§1 k.c. Żądanie odsetkowe powoda zostało wykazane poprzez dokonanie dostawy towaru oraz doręczenie faktur, a zatem powód mógł domagać się odsetek już za okres począwszy od 31 dnia po spełnieniu świadczenia. Z tych samych przyczyn za niezasadny należało uznać zarzut naruszenia art.359§1 k.c., żądanie odsetkowe wynika z zasad określonych w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Skarżący podnosi także, że rozliczenie z dnia 24 lipca 2012 r stanowiło w istocie potrącenie umowne, określone w Załączniku (...), a nie jak błędnie przyjął Sąd potrącenie, według reguł z art.498 k.c. Sąd tym samym nie ocenił, czy pozwany zastosował prawidłowy tryb rozliczenia z powodem zgodny z postanowieniami umownymi. Nie ulega wątpliwości, że strony mogą w ramach swobody umów ustalić na drodze porozumienia zasady potrącenia umownego. Jednakże konieczną przesłanką potrącenia umownego jest przesłanka wzajemności wierzytelności, bez której nie można mówić o kompensacji. Pozwany zarówno w piśmie, w którym informuje o dokonaniu zapłaty za określone w nim faktury, jak również w toku postępowania nie wskazał, o jakie konkretnie wierzytelności chodzi. Natomiast z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego nie wynika, jakoby takie wierzytelności w stosunku do powoda istniały.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art.385 k.p.c. O kosztach orzeczone na podstawie art. 98§ 1 i 3 oraz art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z §6 pkt 6, § 12 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1349). Niezbędnym kosztem procesu strony reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika jest również wydatek jednego adwokata w postaci podróży w celu wzięcia udziału w rozprawie. Biorąc pod uwagę, że rozprawa w Sądzie Apelacyjnym została wyznaczona na godzinę 9.40, zaś pełnomocnik powoda chcąc uczestniczyć w niej musiał dotrzeć do budynku Sądu z K., Sąd Apelacyjny uznał za zasadne przyznanie zwrotu kosztów tej podróży drogą lotniczą w wysokości 882 zł. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w obecnej rzeczywistości nie znajduje uzasadnienia twierdzenie, że podróż do sądu powinna odbywać się przy wykorzystaniu najtańszego środka transportu. Natomiast z uwagi na znaczną odległość do siedziby Sądu (ponad 300km) możliwe jest skorzystanie z transportu lotniczego.